

Son Oyun 2

– HasanYAYLACI · 01 Nisan 2011

Filmi zevkle izledikten sonra okula döndüler. Okulda onları okul başkanı Şerafettin karşıladı.

–Nerdesiniz lan. Osman Hoca sizi otobüste görmüş. Burnundan soluyor. Yandınız oğlum. İyi bir yalan uydurun bari.

İki kafadar arkadaşlarının onlara böyle bir oyun oynadıklarını düşünerek;

–Yemezler yavrum. Hadi sen git o numarayı çaylaklara yap.

–Yeminle numara falan değil. Vallahi sizi bekliyor.

Şerafettin hiç olmadığı kadar ciddi yüz ifadesiyle şaka yapmadığını söylüyordu. İki kaçakta şimdi panik fırtınası esiyordu. Hasan birden önemli bir şey bulmuş gibi elini şıkırdattı. Yusuf'a dönerek

–Oğlum bize ilaç hap merhem ne varsa lazım. İkimizde buralıyız eve ilaç almaya gittik diyerek belki yırtarız.

Bu fikir Yusuf'un aklına yattı. Zaten korkudan bir şey düşünecek hali kalmamıştı. Yatakhaneoda arkadaşının geçenlerde bir sürü ilaç getirdiğini görmüştü.

–Hasan, geçenlerde İlhan bir sürü ilaç getirdi. Evdeki ilaçların hepsini toplamış gelmiş. Onun ilaçlarını alalım. Başka çare yok.

Şerafettin araya girerek “ne yapacaksınız çabuk yapın. Zira sizi bekliyor. Şimdi bende sizin yüzünüzden fırça yemeyeyim.” diyerek acele etmelerini istedi. Hasan ve Yusuf hızla yatakhaneoda koşular, İlhan'ın dolabından aldıkları ilaçları buldukları iki naylon torbaya yarı yarıya doldurdular. Ve doğru Müdür Yardımcısı Osman Hoca'nın odasına gittiler. Kapıyı çalarak “girin” sesinden sonra ezik büzük bir şekilde içeriye girdiler. Osman Hoca'nın soru sormasına fırsat bırakmadan özür dilediler ve evden ilaç almaya gittiklerini söyleyerek ellerindeki ilaç torbalarını masaya bıraktılar.

Osman Hoca, hiç bir şey demeden ilaçları tek tek çıkarmaya başladı.

–Yanık kremi, romatizma hapi, ağrı kesici

Eline aldığı bir kutuyu enine boyuna iyice inceledikten sonra alaycı bir tavırla

–Bu ilaç kimin?

Yusuf'un ayak parmaklarında problem vardı. O yüzden torbayı o sahiplendi.

–Benim Hocam.

–Peki, ne hapi bu biliyor musun?

–Kas gevşetici olması lazım Hocam.

–Ne kas gevşetici ulan. Bu düpedüz doğum kontrol hapi. Utanmıyorsunuz değil mi hergeleler?

Boyunuza bacağına bakmadan adam kandıracağınızı mı zannediyorsunuz? Siz, cezanın en ağırını alın da; adam kandırmak neymiş o zaman görün bakalım. Çıkın dışarıuuuu!

İki kafadar şimdi gerçekten titriyorlardı. Hasan içinden “ah ulan İlhan, İnsan getirdiği ilaçlara bakmaz mı? Yaktın lan bizi yaktın” diyor ama öfkesini mecburen içine hapsediyordu.

Yatılı okulun en ağır cezası okuldan atılmaktı. İş keşke sadece okuldan atılmakla kalsaydı. Birde 45 bin liralık kefalet senedi vardı. Şartnameye göre iki yıl üst üste sınıfta kalanlar ve okuldan atılanlar o kefaleti

de ödemek zorundaydılar. Mümkünü yoktu artık eve de dönemezlerdi. Kara günler başlamıştı. Aradan birkaç gün geçmişti. Okul disiplin Kurulu toplandı. Çok hararetli tartışmalar yaşandı. Kurul üyeleri bir şeyi çok iyi biliyorlardı. Okula gelen öğrencilerin çoğu dar gelirli aile çocuklarıydı. Bu senedi ödemeleri mümkün değildi. Bir başka konu ise iki kafadarında dersleri oldukça iyiydi. Bu hususlar dikkate alındı ve karar verildi.

İki kaçak bir gün süreyle okuldan uzaklaştırma cezası aldılar. Cezalar açıklandığında adeta bayram yaşandı. Hasan ile Yusuf'un acıklı hallerine çok üzülen arkadaşları bu karara çok sevinmişlerdi. Ama iki kafadarın sevinçleri katmerliydi. Hasan, Yusuf'a dönerek "oğlum bize piyangodan bir sinema günü daha çıktı. Yaşadık lan." diyerek cezaya farklı bir şekilde değerlendiyordu. Tabi bu cezadan memnun olmayan öğrenciler de vardı. Onlar; Hasan ile Yusuf'un kayırdığını, bu işlemin ceza vermek değil, ödüllendirmek olduğunu yüksek sesle dillendiriyorlardı.

İki kafadar, cezaları tebliğ etmeye gittiklerinde hiç beklemedikleri bir olay oldu. Bir gün süreli okuldan uzaklaştırma cezası okulda çekilecek ve o gün okulun bütün tuvaletleri iki kafadar tarafından temizlenecekti.

Bu cezayı hayatları boyunca hiç unutmayacaklardı. Bir de okul idaresinin onlara verdiği dersi...

SON

Hasan YAYLACI Konya-2011